

Planellas entra a Tarragona com a “bisbe amb el poble”

Ds, 8/06/2019 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR) Celebració a Tarragona. **Joan Planellas** ja és nou arquebisbe metropolità i primat de Tarragona. Aquest dissabte al matí ha entrat a la catedral. Ha jurat “defensar la dignitat de primat de les Espanyes que honora i distingeix aquesta seu” com s’exigeix a qualsevol arquebisbe que vol entrar a Tarragona. Ha estat ordenat bisbe. I s’ha assegut per primera vegada a la càtedra de Sant Fructuós portant la mitra que va ser de l’arquebisbe **Josep Pont i Gol**.

Una entrada plena de ritual i d’història, i que dos mil fidels han rebut en diversos moments amb aplaudiments. Però que Planellas no vol que l’allunyi de la proximitat a la gent i d’una església jove i renovada: “el bisbe amb el poble i el poble amb el bisbe és veritablement l’Església de Jesucrist”. I jove com diu el seu lema episcopal: “*Spiritus iuvenem facit Ecclesiam*”; l’Esperit fa jove, rejuveneix l’Església. Així ha parlat Planellas en una extensa [al·locució](#) al final de la cerimònia que demana ser llegida amb quatre ulls.

El “gran” Pont i Gol

Ha estat molt significatiu que Planellas posés com a referent de la nova etapa a **Josep Pont i Gol**, a qui ha [citat](#) llargament. El “gran” i “extraordinari” arquebisbe que va aplicar el Concili Vaticà II a Tarragona i que va impulsar el treball conjunt de diòcesis catalanes. Un Concili de renovació que és “una mentalitat” i “una línia a seguir” i que vol una “església servidora dels pobres”. Ha recordat la Càtedra que porta el nom de Pont i Gol a la Facultat de Teologia de Catalunya i, entre altres cites de l’arquebisbe que va fer tàndem a Catalunya amb el cardenal **Narcís Jubany** durant la transició, que “l’Església vol anar despullant-se de les aparences de poder, de la força, de les riqueses, de la influència terrena”.

Emmarcat en el Vaticà II, Planellas també ha apostat per les “estructures sinodals”, que passen per l’escolta i la participació de capellans, religiosos i laics per tirar endavant una diòcesi. Amb uns organismes, ha recordat citant el papa **Francesc**, que cal que “romanguin connectats amb la ‘base’ i parteixin de la gent”. I també tenint “una cura especial de l’important paper que ha de tenir la dona en la vida de l’Església”.

Una actitud “sine glossa”

Per si no quedava clar, l’arquebisbe ha tancat la seva intervenció citant el papa Francesc quan afirma que als bisbes “Jesucrist no ens vol prínceps que miren despectivament, sinó homes i dones de poble”. I per Planellas, “aquesta no és l’opinió d’un Papa ni una opció pastoral entre d’altres possibles; són indicacions de la Paraula de Déu tan clares, directes i contundents que no necessiten interpretacions que els treguin força interpel·lant”. Unes paraules que “personalment voldria viure-les ‘sine glossa’, sense comentaris”.

Amb aquesta proposta eclesial ha entrat Planellas de Tarragona després d’una [trajectòria](#) d’estudi i aprofundiment acadèmic del Vaticà II com a degà de la Facultat de Teologia de Catalunya. Compaginat amb el discret servei pastoral a diverses parròquies de l’Empordà, on es va posar en mans del “poble”.

El cardenal **Joan Josep Omella** ha estat el celebrant [principal](#) de l’ordenació episcopal, amb el [fins ara](#) arquebisbe de Tarragona, **Jaume Pujol**, el nunci **Renzo Fratini** i el bisbe de Girona, **Francesc Pardo**. També hi ha assistit en segon pla el cardenal **Ricardo Blázquez**, president de la Conferència Episcopal Espanyola, i el cardenal **Lluís Martínez Sistach**.

Entre les autoritats, la consellera de Presidència, **Meritxell Budó**, representant el Govern de la Generalitat; l’alcalde de Tarragona, **Josep-Fèlix Ballesteros**, i d’altres poblacions significatives de l’arquebisbat; i el president de la Diputació de Tarragona, **Josep Poblet**.

La unitat pastoral, una dada essencial

Que l’arribada d’un arquebisbe a Tarragona transcendeix l’església local, ha quedat de manifest amb la presència de tots els bisbes i els abats catalans. Tot l’episcopat de la Tarraconense ha ocupat el presbiteri, amb 250 capellans procedents de totes les diòcesis catalanes a la nau lateral.

En aquest context de celebració interdiocesana, Planellas ha recordat que “la unitat pastoral de les diòcesis amb seu a Catalunya és una dada essencial” i que serà la seva funció impulsar-la “com a primat de la Tarraconense”. Com va dir en el seu [primer missatge](#) el dia que es va fer públic el nomenament, “cal mantenir i enfortir les estructures i les praxis interdiocesanes, promogudes per les províncies Eclesiàstica Tarraconense i la Província Eclesiàstica de Barcelona, que es retroben sinodalment en la Conferència Episcopal Tarraconense”.

A més de Pont i Gol, ha posat de referents com antecessors seus d’aquest projecte el “clarivident” cardenal **Vidal i Barraquer** i “l’audàcia pastoral de

l'arquebisbe **Ramon Torrella** a l'hora de convocar el Concili Provincial Tarraconense". També s'ha dirigit al seu immediat antecessor, del qui "voldria també exercir el meu ministeri gaudint part de l'extraordinària bondat de l'arquebisbe Jaume".

Com a mostra de la confiança amb el treball conjunt dels bisbats catalans, ha estat una de les intervencions episcopals que els darrers anys ha citat més abastament el Concili Provincial Tarraconense de 1995, l'esdeveniment recent més visible d'aquesta unitat pastoral sempre pregonada: "Fer arribar l'anunci de l'Evangeli fidelment i de manera entenedora als homes i dones del nostre temps, amb una atenció especial a la Paraula de Déu i a la pràctica dels sagraments a les nostres Esglésies, la sol·licitud pels més pobres i marginats, i la comunió eclesial i la coordinació interdiocesana -eixos d'aquell magne Concili Provincial-, no deixen de ser, amb les peculiaritats que el pas del temps comporta, els grans reptes a treballar en el nostre avui eclesial".

I, finalment, una cita del [document](#) dels bisbes catalans *Al servei del nostre poble*, per remarcar que "com a pastors de l'Església, manifestem el nostre profund amor per Catalunya i ens posem al seu servei". Un text que enllaça amb la [tradicció](#) d'*Arrels Cristianes de Catalunya*.

"L'Església parla totes les llengües"

No s'ha referit directament a cap polèmica pel seu nomenament, als qui el van voler [etiquetar](#) de bisbe independentista, ni al moment polític del país. Però en un dels fragments en castellà ha utilitzat una de les moltes cites patristiques que han recorregut en seu discurs per donar-se a entendre. Defensant la "comunió en la vida eclesial", ha citat **Sant Agustí** per recordar que "l'Església parla totes les llengües". I que, per tant, no se'n pot deixar cap fora: "es tracta de deixar espai a l'Esperit i no de sufocar-lo en els altres" per poder "captar les seves manifestacions més subtils".

Una necessitat que "precisa de silenci, de pregària i, a més, la majoria de vegades, de la capacitat de perdonar, de la virtut heroica del perdó, virtut tant necessària en aquests moments tant a nivell eclesial, com social i polític".

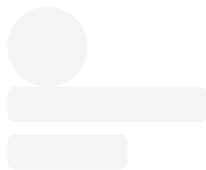
En la celebració també s'ha visualitzat la preocupació ecumènica de Planellas amb la presència de l'abat ortodox del monestir francès de Saint Nicolas de la Dalmerie. Una comunitat amb qui cal establir "un diàleg obert". Diàleg que tampoc pot excloure "a tots aquells homes i dones de bona voluntat, que anhelan un món divers i millor, sigui quina sigui la seva religió o projecte de vida». I un diàleg obert que també ha de tenir en compte "el món científic, el món de la Universitat, de la cultura i dels mitjans de comunicació".

"El qui estima, pateix".

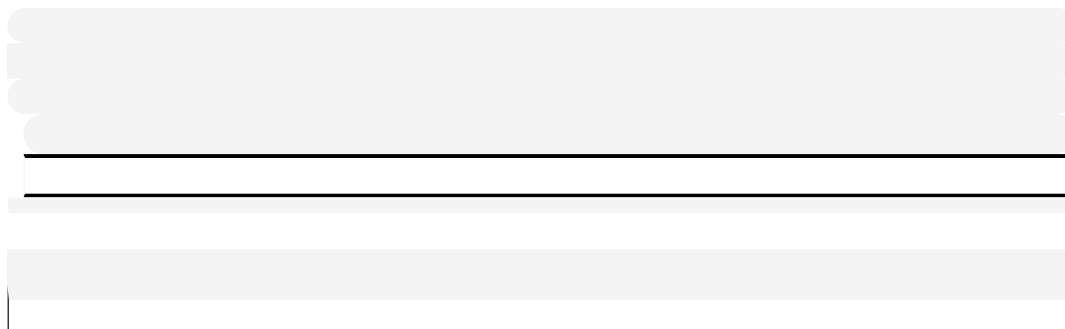
Si no hi ha cap sorpresa, més d'una dècada per davant li queda a l'arquebisbe Planellas per posar en pràctica aquest programa. Una etapa que com ha dit també haurà de viure sabent que "el qui estima, pateix". Ha estat al final d'una cerimònia

llarga però vistosa com sabem fer a Tarragona, realçada per la singularitat del cor i orquestra de la Catedral.

En acabar la celebració, han estat especialment emotives algunes de les abraçades amb companys sacerdots. Avui han tornat a veure amb Planellas la mitra de Pont i Gol, una mitra de l'època que era moda que no fossin gaire altes ni vistoses. I l'han vist amb un bàcul de fusta, molt auster, però que es replega amb una punta ben afinada (o afilada).

[Ver esta publicación en Instagram](#)

L'arquebisbe Planellas ja ha entrat a #Tarragona. Rebut amb aplaudiments

Una publicación compartida por [Catalunya Religió \(@catreligio\)](#) el 8 de Jun de 2019
a las 2:25 PDT